

Font de Minoves

Olvan

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Minoves
Emplaçament Carretera de Cal Rosal a Olvan, a 100 m de la masia de Minoves

Coordenades:

Latitud: 42.06474
Longitud: 1.8757
UTM Est (X): 406982
UTM Nord (Y): 4657576

Classificació

Número de fitxa 08144 - 77
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La font es va veure afectada per les obres de construcció de la carretera C-16.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00067

Fitxes associades:

[Minoves](#)

[Pica de cal masover de Minoves](#)

[Llindes de Minoves](#)

Autoria de la fitxa Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.
Data de registre de la fitxa: dt., 18/06/2002 - 02:00

Autoria de la darrera revisió: Sara Simon Vilardaga

Descripció

La font de Minoves, estava situada a uns 100 m de la masia, s'abastia de l'aflorament d'un aquífer subterrani que proporcionava aigua a la masia i als seus entorns; una part de l'aigua de la font es recull en una bassa construïda al s. XIX i que alimenta diferents abeuradors per al bestiar. Es tractava d'una zona molt humida amb una interessant vegetació de roures, alzines i pins; l'arbre més interessant, un roure canadenc de considerable alçada. El paratge, que fa anys era un punt de trobada i d'aplecs per la gent de la rodalia, es va veure afectat a causa del nou traçat de la carretera C-16 o Eix del Llobregat.

Observacions:

El paratge ha quedat afectat el projecte de construcció de la nova carretera C-16 al seu pas pel terme municipal d'Olvan i més concretament pels accessos a cal Rosal, comportant la pèrdua de la font.

Autoria de les imatges: Busquets, J.; Cascante, P.; Sellés, C.; Serra, R.

Història

La masia de Minoves és documentada des de l'època medieval (s. XII). Des de la baixa edat mitjana les propietats de l'actual masia figuren com a dominis senyorials del monestir de Sant Pere de la Portella i de la baronia de la Portella. És al s. XVII i XVIII que la masia amplia les propietats per via matrimonial i per diferents compra vendes i s'organitza el sistema de masoveries, l'última de les quals, la Casanova de Minoves es construeix de nova planta al s. XVIII. Gràcies a la documentació conservada a l'arxiu familiar s'ha pogut reconstruir l'arbre genealògic de la família des del 1400 fins a l'actualitat; el cognom Minoves es manté des del s. XII fins a mitjans s. XIX.

Bibliografia

BUSQUETS 2001: Minoves (inèdit)

